

Øll spælipláss skulu vera brekvinalig

Annika Olsen
Borgarstjóri í Tórshavnar kommunu

Í 2009 tóku Føroyar undir við ST-sáttmálanum fyri einstaklingar, ið bera brek. Hetta var eitt stórt stig á leiðini til tess at betra um viðurskiftini hjá okkara borgarum, ið bera brek. Hóast nógv gott er hent hesi seinastu árin, mugu vit tíverri ásanna, at langt er á mál fyri at náa málinum um tað brekvinaliga samfelagið. Sáttmálin leggur upp til, at allir borgarar, børn og vaksin við breki, skulu hava javnt góða atgongd til miðlar, bústaðir, almennar stovnar osfr. Tað eru eisini hesi viðurskiftini, ið hava fylgt rættiliga nógv í miðlum og í almenna rúminum

seinastu árin. Men tað eru so nógv onnur øki, har vit í Føroyum eru eftirbátur, eisini í kommunalum høpi. Bleiv gjørd varug við ein dagin, um vit kundu gera spæliplássini í Tórshavnar kommunu meiri brekvinarlig, tí tað finnst reiggjur o.a., sum eru ætlað til børn, ið eitt nú sita í koyristóli. Sat í mínum stilla sinni og hugsaði, hvussu ræðuligt tað má vera hjá einum barni í rullistóli at hyggja at, meðan øll hini børnini reiggja og hava tað stuttligt. Setti mær tí fyri, at hetta má og skal broytast. Tað er ein sjávfylgja og skal vera ein natúrligur partur í okkara planlegging av spæliplássum, at hesi eisini rúma børnum við breki. Í tí sambandi havi eg í dag heitt á umsitingina um at hava hetta við í allari planlegging av spæliplássum í kommununi, og at vit beinanvegin fara undir at gera verandi spælipláss brekvinarlig, so øll børn - uttan mun til brek - hava somu atgongd sum onnur børn.

Minningarorð um Tummas

Í dag, tann 5. Juni 2020 andaðist Tummas Jacobsen, ættaður av Klett í Skálavík, búsitandi í Skopun. Foreldrini hjá Tummas vóru Ólavur í Geil og Nannu úr Hanusarsovu í Skálavík. Nanna og Ólavur fingi 9 børn, fyra av teimum giftist til Skopunar. Tummas æt eftir kenda skiparanum Tummas í Hanusarstovu, sum var abbi hansara. Tummas giftist við Maritu S. Drangberg úr Skopun, tey fingi børnini Irdi, Vivi og Halvard. Marita og Tummas bygdu sær hús í Gerðinum í Skopun. Tað heimið hevur verið eitt trygt heim. Tummas var sjómaður. Hann lærði til stýrimann og silgdi úti í mong ár. Geilamennirnir í Skálavík borið orð fyri, at vera av raskastu sjómonnum, her var Tummas einki undantak. Sjálvur minnst eg Tummas

frá óvitaárum. Tað var so, tá vit vóru børn í Skopun, at nógv skip komu at seta fólk av og fáa fólk umborð. Her minnst eg "Norðfari" koma á Skopun og floytaði eftir báti at koma út til sín. Sjálvur átti eg beiggjar við. Henni Stóra færdi Norðfari. Her minnst eg Tummas ímillum manningina, ein sera fryntligur og dæmligur ungur maður. Eitt, sum sermerkti Tummas var, at hann var so sera góður við ungdóm, eg kenni fleiri, sum bera honum hetta vakra skotsmál. Tummas og brøðurnir keyptu Fríðborg fyrst í '80'unum og fiskaðu teir her á Føroya-leiðini við henni. Seinni vórðu fleiri bátar, sum fóru í Eystursjógin at fiska, har ímillum var Fríðborg. Teir fingi nógvan fisk við Fríðborg. Eftir nøkur á í Eystursjónum vóru teir fyri tí vanlagnu, at

missa skipið á ein sera óhugnaligan hátt. Á hesum síðsta túri, tá skipið fekk ein sjógv, vóru allir fimm brøðurnir við, teir komu allur frá vanlukkuni við lívinum. Eg havi hoyrt Tummas siga, at har var ein sætti maður við, eg visti væl hvat Tummas meinti við. Seinni keyptu teir ein annan bát til Eystursjógin. Eftir hetta silgdi Tummas nógv við "Skálaberg" og treivst hann væl. Hetta var saman við Samson, sala, fyri tað mesta. Fyri nøkrum árum síðani byrjaði sjúka at nýva henda skilamann, men álikavæl var hann virkin. Eg havi havt tað gleði av, at koma at kenna henda merkis-mann sera væl, hann var ein vitandi maður, sum oftast kundi hann greiða frá tí, sum prátið snúði seg um, tá vit ofta sótu á skrivstovuni og tosaðu um ymiskt. Tað var eisini sera spennandi at fáa vitan frá hesum manni, tá tað snúði seg um sjógvin og tí ið har til hoyrði. Við hesi havsins kempu hevur bygðin mist ein góðan mann! Góðu tit, Marita, Irdi, Vivi og Halvard, tit hava mist ein góðan mann, pápa og abba. Má Guð signa og styrkja tykkum í sorgini.

GÍB

Minningarorð um vinmannin Símon Hansen (27.01.1933-16.03.2019)

Hóast tað ikki var heilt óvantað, so vóru tað tung boð at fáa, at Símon Hansen, Símon hjá Borgu, sum hann vanliga var róptur í Vestmanna, er farin. Símon var ein góður, trúfastur og álitandi vinur. Tað hevur stóra ávirkan at missa slíkan vin. Símon og eg vóru ikki bara vinir, tilvitað ella ótilvitað valgdu vit somu kós ella lívsleiðir; vit hava báðir staðið í læru á Vestmanna Skipasmiðju. Eftir at hava arbeitt eina tíð sum maskinsmiður, kom hugurin til víðari lesna, og tískil var leitað til Rønðe prælminærskúla, har fleiri føroyingar lósu. Uttan at vita um tað, kom Símon eisini til Rønðe at lesa. Aftaná skúlan í Rønðe, og eisini uttan at vita av hvørjum øðrum, valgdu bæði eg og Símon at lesa víðari til

maskinverkfrøði. Aftaná lokna útbúgving sum maskinverkfrøðingur, kom Símon at arbeiða við hita, ventilation og sanitet. Og uttan at vita hvat Símon gjørdi, kom eg sjálvur eisini at arbeiða innan sama HVS økið. Tá eg lærði konu mína at kenna, kundi hon ein dagin kunna meg um, at hennara veninda hevði funnið sær ein unnasta úr Vestmanna, og hann var maskinverkfrøðingur, og hann eitur Símon Hansen. Kona mín og nevnda veninda eru báðar úr Vági. Her kann ein spyrja um okkurt er, sum fær Símon og meg at finna fram til somu kós. Okkara tilvera kom seinni at flyta okkum nærri saman. Símon bleiv giftur við sínari unnustu Paula Midjord frá Vági, og eg bleiv giftur við venindini hjá Paulu, Helena Skaalum úr Vági og soleiðis komu vit privat at vera meira saman. Símon og Paula fingi 3 børn, 3 dreingir, og Helena og eg fingi eisini 3 dreingir. Seinni komu Símon og eg at arbeiða í sama firma innan HVS økið í Keypmannahavn. Hetta

var ein góð og mennandi tíð, og tað kendist gott at hava Símon sum starvsbróður. Hóast trivnaðurin var góður í Keypmannahavn, var onkuntíð hugsað um at leita heim aftur til oyggjarnar. Í 1974 var eg so heppin at fáa tilboð um at koma heim aftur, eg fekk starv sum vara býarverkfrøðingur, og seinni sum býarverkfrøðingur, hjá Tórshavnar kommunu. Um hetta mundi var sera nógv at gera í Tórshavnar kommunu, fleiri áhugaverðar uppgávur vóru í gerð, og enn fleiri vóru á tekniborðinum, m.a. nýggj brennistøð, nýggj goymsla til brúksvatn, nýggj vegætlan, munandi víðkan av verandi havna-øki, nýggur ringvegur, fleiri nýggjar útstykkingar so sum Berjabrekka, Kommansmýra, Tórshavrgi, nýtt vinnuøki uppi á Hálsi, á Hjalla og í Vesturbýðnum við Velbastaðvegin, Kommunusamanleggingar. Gera samskipanarætlan fyri býraðslimir og fyri starvsfólki. Nú hoyrði eg at Símon eisini var fluttur heim at vera, hann hevði fingið arbeiði hjá Phil & Søn í Føroyum. Við hesari kunn-

ing kundi eg ikki lata vera við at spyrja um Símon kundi hugsað sær at hjálpa okkum við teim mongu ætlanum sum kommunan arbeiðdi við. Símon játtaði beinan vegin. Tað var ein styrki og góð kensla aftur at hava Símon sum sín starvsbróður, ein álitismaður í allar mátar. Eg fekk Býráðið at góðkenna, at Símon gjørdist med-býarverkfrøðingur, og arbeiðið deildu vit soleiðis okkara millum, at Símon tók sær av øllum úti á markini, meðan eg hevði tað umsitingaliga um hendi. Símon hevur altíð duga væl at arbeiða við verkafólki. Símon Hansen gjørdi at tey 10 árin, sum eg arbeiðdi hjá Tórshavnar kommunu vóru, góð, gevandi og lærurík. Sum nevnt hava Símon og eg arbeitt saman í Danmark innan HVS økið, og í 1984 fingi vit tilboð um at keypa P/F Demich, júst eitt HVS virki. Við góðum stuðuli frá Hans Hansen og Olvur Guttesen, keypti vit Demich, og góvust hjá Tórshavnar kommunu. Mong vóru bilsin yvir okkara avgerð, hava tit eti seym, ella hvat fær tykkum at fara frá einum góðum

almennum starvi til eitt ivasamt trotabúgv. Jú eg var ivasamur, men tað var Símon ikki, og tíðin prógvaði, at avgerðin var tann rætta. Takkað veri Símon Hansen, havi eg ikki haft eitt betri arbeiðspláss enn tað hjá Demich, men uttan Símon hevði tað valla gingið, hann var sera arbeiðssamur og álitandi í øllum, vit vóru ikki altíð samdir, men funnu altíð, ja altíð fram til góðar semjur. Góði Símon takk fyri alt, takk fyri títt gevandi og góða lyndi. Hvíl í friði kæri vinur. Jesus verið hjá tær. Góða Paula, Torkil, Torbjørn og Bjarne, tit hava mist nógv, og sorgin nívir, vit dugi so illa við troystar orðum, men vit kunnu finna hjálp við sálminum hjá Mikkjal á Ryggi: Tá tungir gerast dagar, og sorgir herja á, minst til at leita hagar, sum hjálp er best at fá, til hans, sum alvald hevur, sum øllum unnar best, sum troyttum hvílu gevur og vónarleysum treyst.

Tryggi